

Sự tích thờ thần hồ

Phạm Hồng

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động

Nguồn: <http://vnthuquan.net>

Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

[Sự tích thờ thần hổ](#)

Phạm Hồng
Sự tích thờ thần hổ

Sự tích thờ thần hổ còn lưu truyền nhiều ở vùng Thanh - Nghệ - Tĩnh như sau: vào thời vua An Dương Vương, người Việt còn đóng khố, cỡi trần, định cư ở vùng đồng bằng và trung du, làm nghề nông và săn bắn.

Ở làng nọ có một ông lão nhà nghèo, quanh năm vất vả mà vẫn không đủ ăn, không làm được nhà ở, ông phải lên rừng đốn nửa đêm về làm bè và dựng thành lều trên sông Lam, ngày ngày tảo tần đơm đó và đưa dò kiếm sống. Vùng này có nhiều hổ dữ, chúng thường bắt người ăn thịt. Một hôm có đoàn người lên rừng làm rẫy, gặp năm con hổ đang ngồi rình trên hòn đá ven đường chờ người đi qua để bắt. Ông lão đang chõng bè trên sông trông

thấy, liền kêu lớn cho đoàn người quay lại. Nghe tiếng động, hổ liền đuổi theo bắt được một người và xé xác ăn thịt. Người xấu số đó lại chính là cha của ông lão chèo đò.

Lần khác, ông lão chèo bè đi đố đớ trên sông. Một con hổ xám chờ ông lão đến gần rồi nhảy xuống bè bắt ông. Nào ngờ bè nửa bị choãi ra và một chân sau của hổ bị kẹp chặt lại. Hổ càng giãy thì chân càng lún sâu xuống và bị nửa xước, máu chảy đầm đìa. Hổ đau đớn gầm lên báo động cả khu rừng, muôn thú đều hoảng sợ bỏ chạy tán loạn.

Trong khi đó, ông lão hết sức bình thản, một tay cầm con dao, một tay cầm bó đuốc đến bên con hổ và nói: "Nhà người dòng dõi trên thượng giới, xuống hạ giới sinh sống sao nỡ bắt con người để ăn thịt? Ta đã già yếu, xin hiến thân cho ông và xin từ nay trở đi ông đừng giết hại con người nữa". Nói đoạn, ông cầm dao chặt dây nẹp bè cho bung nửa ra và lấy tro thấm dầu hỏa bôi vào vết thương cho cầm máu. Hổ cảm kích, hai chân sau quỳ xuống, hai chân trước đứng chầu cảm tạ hồi lâu rồi mới chạy vào rừng.

Nhưng rồi hổ xám vẫn thường lui tới ven đường, nơi có người qua lại để bắt ăn thịt. Một hôm hổ xám vồ trúng ông lão đang đố đớ. Khi kéo xác lên bờ, nó mới nhận ra ân nhân của mình. Hổ hối hận, kêu gào âm ỉ cả khu rừng. Sáng hôm sau dân làng đi làm, thấy xác ông lão bên đường và nhìn dấu vết biết là ông bị hổ vồ.

Dân làng thương xót, chôn cất tử tế và tôn ông làm thần thổ địa của làng. Đêm đêm, con hổ xám về chầu trước mộ ông, kêu la thảm thiết và cuối cùng gục chết, hóa thành hòn đá bên mộ. Từ đó, các loài muôn thú không đến phá hoại và dân làng làm ăn trúng mùa liên tiếp. Đặc biệt, hổ xám được

dân làng thờ cúng và tôn là ông hổ, thần hổ, ông ba mươi. (Những con hổ đá đặt ở đền chùa, miếu mộ... đều nằm trong thế quý, miệng há rộng là nhắc lại sự tích trên).

Trên bức bình phong tại cổng các đền chùa, người ta thường đắp một con hổ đang bước xuống những bậc đá gập ghềnh. Với tư thế đó, hổ biểu hiện cho sức mạnh của "thế giới Diêm Vương". Người ta còn thờ ngũ hổ để tượng trưng cho năm phương: hoàng hổ ở giữa gọi là trung phương, xích hổ là phương nam, lục hổ là phương đông, bạch hổ là phương tây và hắc hổ là phương bắc. Tất cả đều mang ý nghĩa cầu mưa và cầu cho mọi sự sinh sôi, phát triển.

PHẠM HỒNG

Lời cuối: Cám ơn bạn đã theo dõi hết cuốn truyện.

Nguồn: <http://vnthuquan.net>

Phát hành: Nguyễn Kim Vy.

Nguồn: <http://teen.tuoiitre.com.vn>

Được bạn: Thanh Vân đưa lên

vào ngày: 11 tháng 2 năm 2010